

Rastgele Bir Gece

— dedakive · 28 Nisan 2026

Rastgele Bir Gece 🌙

Rastgele!

Bir gece, 🌙

Planlı, plansız ne fark eder?

Şair, şiir yazmak ister...

...

Rastgele!

Neyse işte,

Bir gece 🌙,

Boğuk bir hava var.

Arada

caddeden arabalar, kamyonetler geçiyor,

Seslerini işitiyorum.

Evdeyim.

Odamdayım.

28 yaşımıdayım,

Daha evlenemedim...

Amma var bir sevdiğim,

Uğruna şiirler dizdiğim...

...

Keşke rast gelse de,

Büyük adam olsak be.

Güya da büyük aşığız da...

Hani?

İşte neyse.

Boğuk bir hava var.

Eminim,

Sabah mahallede sis olucak.

Sessizlik çöktü şimdi bir an...

Sessizlik...

Ciddi, derin bir sessizlik.
Nabzımla oynayan sessizlik.
Ulan sen de bana rast geldin ya...
Ulan sana da rastgele be!
Rastgele!

Özledim be...
İnsan, bir sevdiği olunca...
Özlüyor...
Özlediğime de rastgele.

Görse de
Görmese de
İnsan özlüyor...
Görsem de
Görmesem de
Özlediğime
Rastgele!

Özlemek,(?)
Hem güzel...
Hem kötü...
Hem güzel özlediğime,
Hem kötü özlediğime...
Rastgele.

Aşk...(?)
Çok güzel...
Çok başka...
Çok özel...
Kötü yanları da var elbet.
Var işte az buçuk,
Her neyse...
Aşkıma da rastgele!
İyilik rastgele.
Güzel bir hayat rastgele.

Sonra...
Dostluklar, arkadaşlıklar...(?)

Pekala,
Sanırım olması gerektiği gibi.
Ulan herkese iyilik rastgele be.
Herkese ama herkese,
Herkes herkese,
İyilikle rastgele.
İyi rastgele.
Rastgele be.

Aile...(?)
Eh işte,
Sorunlu zamanlar geçti,
Geçti ama ya...
İnşallah.
Ve maşallah.
Geçti geçti.
Neler geçti...

Depremi,
Pandemisi...
cabası...

Annem kaza geçirdi, o ayrı...
Söylemeyecektim,
sonradan söyleyeyim dedim.
Ama çok şükür iyi şimdi.

Babam kalp krizi geçirdi...
Ama çok şükür iyi şimdi.

Allah'ım sana milyarlarca kez şükür.
Gönlüme şu sevgileri koymuşsun ya...

Beni
Zaten
Kurtarsa kurtarsa
"Sevgim" kurtarır...
Kalbimde taşıdığım koca, büyük sevgim...
Ee boşa -Yusuf Abdal- demedik, değil mi?

Ah be Yusuf Abdal...

Belki bir de kullanabilirsem,
Aklım...
Kurtarır.

Hay aklınla bin yaşa şair...
Şiire tutunmak,
Ne güzel yoldur.
Belki de bu kurtarır seni.

Özledim.
Güzel şiirler yazmayı.
Özledim kafiyeler kazmayı.
Özledim methiyeler dizmeyi.
Özledim işte...
Belki de bu kurtarır beni.

“Akıl” dediğin şey var ya...
Akıl, üstünlük sağlar.
Güç verir.
Akıl, önde olmayı seçer.
Liderlik eder.
Akıl, sevmeyi bilir.
Sevilmekse...
Ne de tatlı güzeldir.
Belki,
Sevilmek mi kurtarır beni?
Belki...

Ve ben,
İspatlayacağım.
Öyle bir “aklım” var ki...
En iyi yerlerde olmaya,
Güzel bir hayat yaşamaya,
Mutlu olmaya,
Sevmeye,
Sevilmeye,
Şiirler okumaya,

Şiirler yazmaya layık.
Mühendis olmalı ve de.

“Şiirler
yazmaya
layık mısın lan sen şair müsveddesi?”
Mühendismiş bir de.
Der.
Geçer,
Göçer,
Gaçar,
Giderim buralardan.

Gittim oralardan,
Geldim buralardan...
Ahanda şimdi burdayım.
Geçtim,
Göçtüm,
Gaçtim
Gittim
geldim.

Yaşamaya
devam ediyorsam eğer,
Yaz duvara!
-
“ Tek çare “şiiir”. “

Ne yazar ki bir şair?
Neler yazar, nasıl yazar?
Nasıl şair olunur?
Nasıl şiir yazılır?
Nasıl şiir olunur?
Yani...
Ne bileyim.

Yani...
Şiir gibi seviyorum.
Şiir gibi seveceğim.

Şiir gibi olacağım.
Şiir olacağım.
Rastgele inşallah.

Şiir olmak demek,
Aşk'a büyük pay vermek mi?
Başka kimseyi görmemek mi?
Layık olabilmek mi?
Sevebilmek mi?
Sevilebilmek mi?
Evlenebilmek mi?
Ayrılmamak mı?
Bir olmak mı?

Dostluklar peki?
Dostluklar da sağlam olmalı.

Şiir olmak...
Büyük sevmek gibi.

Şiir olmak...
Adalet sağlanmış gibi sanki.

Şiir olmak demek...
Dos doğru olmak demek.
Net olmak demek.
Aslında biraz da
'Kul' olmak demek.

Şiir olmak demek...
Yağmur'u çok sevmek, demek.
Yağmuru da
çok sevmek,
demek aynı zamanda.

Şiir olmak...
Büyük adam olmak demek gibi hem.

Şiir olmak...

Sevenlerin olması demek.

Şiir olmak...

Sevdiklerin olması demek.

Şiir olmak...

Aşk'a inanmak demek.

Yani işte "aşk" derken,

Neyse işte ...aşk.

Şiir olmak...

Beyefendi olmakla eş ve bütünleş.

Şiir olmak,

Bence çok güzel giyinmeyi gerektirir.

Şiir olmak,

Bence hep "temiz" olmayı gerektirir.

Şiir olmak,

Sevdiğine sahip çıkmayı gerektirir.

Şiir olmak,

Sevdiğini mutlu etmeyi gerektirir.

Şiir olmak,

Sevdiklerine faydalı, hayırlı olmayı gerektirir.

Şiir olmak...

Zor iş.

Şiir olmak,

Sanki bir yandan da tiyatro sevmek gibidir.

"Tiyatro"

Tabi güzelse,

Güzel değilse...

...

Güzeldir, güzeldir.

Kötü tiyatro mu olurmuş?

?

Şiir olmak,
Sanki bir yandan da şiire aşık olmak...
Gibi...
Önce Allah'a aşık.
Sonra Yağmur'a aşık.
Ve yağmura aşık.
Şiire de aşık.
Sevmeye aşık.
Sevilmeye aşık.
Dürüstlüğe bayılır, bayılır.
Ee boşa demedik "Yusuf Abdal".

Şiir olman lazım senin Yusuf Abdal.
Şiir yazmayı falan geçip, bırakıp gidip...
Direkt olarak,
Türkiye Cumhuriyeti Tarihinde
"bir ışık" olman lazım.
Direkt olarak "şiirin" -kendi- olman lazım.
Çünkü bu çok zor.
Şiirin kendi olursan ancak,
Ancak öyle,
Tarihte
iz bırakabilirsin.
Kendini kabul ettirebilirsin.
Şiir olmadan,
Şiir olamadan,
Yaşamak haram bana o zaman.
Anladınız mı yaşadığımı?
Sanki...
Ancak Dünya'nın en iyi şiirlerimi yazarsam,
Hakettiğim değeri bulabilecekmişim gibi
Hissediyorum.
Sanki,
Ben...
Yani ben,
Yusuf Gargı.
Eğer,

Kendimin
%100'ü bir şair olamazsam.
Bir hiç olurum.
Çünkü ben,
Dünya'nın en iyi şairlerinden olacağım.

Evet,
Şimdi,
yine şimdi'den bildiriyorum.
Zaman, mekan, durum:
2026'dayız,
28 Nisan.
Konum: Türkiye, Adana, Sarıçam.
Ve Dünya'da savaş var.
Ne yazık ki...
İnsanlar ölüyor, öldürülüyor.
Çok yazık.
Çocuklar...
Çocuklar ölüyor öldürülüyor.
Ülke berbat.
Bir ton suç işleniyor.
Bu ne hâl be?

"Rastgele!" ...diyesim geldi yine bir.
Rastgele!
Ve bir gece...
Planlı, plansız ne fark eder?
Kötülükleri yenecek güç,
Yani
kötü insanları gerçekten ıslah edebilmek...
İyi öğretebilmek.
Güzeli anlatabilmek.
Ve tabii anlayabilmek.
Dünya'nın
Ter temiz, çok güzel, çok sağlıklı
"Cennet" gibi bir yer olması lazım.
İnsanların
"ultra lüks" içinde yaşıyor olması lazım.
Yine sınıfsal farklar olur.

Ama misal Őu anki hayatımızda:
Yani 28 Nisan 2016 Türkiye'sinde,
'Benzin' 60-70 lira'dan satılırken....
Asgari cret: +77.777 lira olsa.
Hakkıdır.
Hakkıdır anca.
Yani işte neyse.
Keşke her Şey çok güzel olsa.
Bir sürü güzellikler bizi bulsa.
İyi insanlarla...
Kaliteli zamanlar, her zaman.
Keşke
lkem adalet timsali bir ülke olsaydı.
Keşke
dünya harika bir yer olsaydı.
Bizim devrimiz de yalan, dolan.
Yalan oldu.
Hem de ne yalan.
Yine savaş.
Yine kan.
Yine kötü.
Ama işte,
BaŐarırsam
ve büyük adam olursam.
Söz kötü adamları yenicem.
Ekonomiyi de dzelticem.
Felaketlerle de baŐ edebilicem.

Bir gece, 🌙
Planlı, plansız ne fark eder?
Büyük
adam olmak nasip olsa da işte,
Büyük adam olsak işte.
Hakkını da versek.
HakettiĐini teslim etsek.
Adalet zere.
İyilik zere.
Güzellik hürmetine.
Yaratan hürmetine.

Yaratılanlar hürmetine.
"Akıl" hürmetine.
"Aile" hürmetine.
"Özlemek" hürmetine.
"Aşk" hürmetine.
"Yağmur" hürmetine.
"Yağmur" hürmetine.
...

Neyse işte.
Hayallerim var.
Henüz...
Şiir'le başaramadığım.
Belki mühendislikle başarırım.(?)

Ama şiir.
Hey sen, şiir!
Hiç
terk
etme
beni
olur mu?
Şiir'le
kalın
efenim.
Hoşkalın,
hoşçakalın.
Rastgele
bir
geceydi.

"Be rastgele" diyelim,

"Be rastgele."

İşte
rastgele bir gece.
Şair, şiir yazmak isterdi.
Şiir'de sona geldi.

Gece, gündüz; saat, zaman, mekan...

Ne fark eder?

Dili döndüğünce eder kelamını.

Derdini, meramını...

Anlatır öyle böyle.

İşte rastgele bir gece.

Be rastgele.

Be rastgele.

28 Nisan 2026